

Тетяна ГАРБАРЧУК

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Проблема гібридного словотворення в сучасному мовознавстві

Упродовж останніх десятиріч українська мова активно поповнюється новими запозиченнями з різних мов світу, що спричинило розширення лінгвістичних досліджень неологічного матеріалу. Він привертає увагу дослідників в різних аспектах, проте одним з основних був і є аспект освоєння запозичень українською мовою, адаптація їх до всіх її підсистем. „Освоєння іншомовної лексики, наголошує Л. Кислюк, є складним багаторівневим процесом, що відбувається на різних рівнях мовної системи, серед яких лексико-семантичний і словотвірний рівні становлять вищі ступені асиміляції лексичних запозичень на графічному, фонетичному, морфемному рівнях”¹. Мовознавці констатують різні ступені освоєння запозичень. Лише подолавши „всі ступені адаптації, запозичення здатні утворювати словотвірні гнізда, складні слова-гібриди, багатокореневі слова з іншомовними компонентами”². Найвищим вважають той, коли з чужомовною основою на українському ґрунті утворено багато похідних одиниць, серед яких деривати і з питомими українськими основами та іншомовними афіксами, і з питомими афіксами та іншомовними основами. Такі деривати називають гібридними утвореннями (словами). Дослідники вважають їх маркерами глибокого освоєння запозичень та зараховують до словотвірної системи сучасної української літературної мови³. Проте цілісного дослідження

---

¹ Л. Кислюк, *Словотвірний потенціал запозичень у сучасній українській літературній мові (на матеріалі англійських та німецьких запозичень)*, дис. ... канд. філол. наук, Київ 2000, с. 149.

² И. Обухова, *Функционирование и словообразовательная активность англицизмов в современном русском языке (на материале современной прессы)*: автореф. дис. ... канд. филол. наук, Днепропетровск, 1991, с. 18.

³ Д. Мазурик, *Інноваційні процеси в лексиці сучасної української літературної мови (90-і роки ХХ ст.) [Текст]: автореф. дис. ... канд. філол. наук, Львів 2002*; О. Стишов, *Українська лексика кінця ХХ століття: (На матеріалі мови засобів мас. інформації)*, Київ 2005; Є. Карпіловська, *Тенденції розвитку сучасного українського лексикону: чинники*

словотвірної структури новітніх гібридних дериватів, утворених у 90-х роках ХХ – першому десятиріччі ХХІ ст., в українському мовознавстві немає, що надає актуальності цій проблемі. Вони цікаві також і як номінативні одиниці, і як стилістичні засоби експресивізації.

Утворення нових слів з різномовних елементів у мові-реципієнті, або гібридний словотвір, за спостереженнями дослідників, став основним джерелом поповнення лексичної системи української мови в ХХІ ст. Водночас він є і її захисним механізмом, оскільки запобігає масовому проникненню до неї нових запозичень.

В українському мовознавстві проблему гібридного словотворення вперше було порушено в 70-х роках ХХ ст. у колективній монографії „Науково-технічний прогрес і мова”, де відзначено словотвірну активність комбінованих утворень в термінології. Термін „гібридне утворення” на означення слова, яке складається одночасно з національних та інтернаціональних морфем, тут вживали для виявлення типології взаємовідношень між морфемами російського та іншомовного походження в науково-технічних термінах. Було виокремлено дві форми гібридизації:

1) з’єднання чужомовного кореня з питомим афіксом, напр. *програмування*;
2) з’єднання іншомовного афікса з питомою основою, напр. *антигромадський*⁴. Зокрема, З. Осипенко та Г. Онуфрієнко дослідили позиційну подібність і відмінність російських та іншомовних терміноелементів у складі гібридних утворень. Вони встановили, що терміни, у складі яких корінь – іншомовна за походженням морфема, а афікс – питомий, переважають (98% у науково-технічних текстах), а утворення з національним коренем та іншомовним за походженням афіксом трапляються значно рідше⁵.

Фрагментарні відомості про структуру комбінованих новотворів є і в спеціальній колективній монографії „Словотвір сучасної української літературної мови”. Зокрема, у підрозділі, присвяченому аналізу словотвірних типів відіменникових осіб, сформованих суфіксами іншомовного походження, зазначено, що деривати із суфіксом *-ист / -іст* можуть утворюватися не тільки від основ інтернаціонального характеру, а й від питомих слов’янських, пор.: *бандурист, значкіст, службіст*⁶. Відзначаючи високу продуктивність словотвірного типу із суфіксом *-ува-* у творенні відіменникових дієслів, автор наголошує на здатності цього питомого українського словотворчого суфікса утворювати дієслова із словотвірним значенням „діяти інструментом, знаряддям, названим твірною іменниковою основою” від іменників іншомовного походження, пор.: *трієрувати* –

стабілізації інновацій [в:] „Українська мова”, № 4, 2007, с. 3–15; Л. Кишло, *Сучасна словотвірна норма української мови: мовна практика та кодифікація* [в:] „Українська мова”, № 1, 2012, с. 52–66.

⁴ *Науково-технічний прогрес і мова*, Київ 1978, с. 43–44.

⁵ *Ibidem*, с. 25.

⁶ *Словотвір сучасної української літературної мови*, Київ 1979, с. 81.

трієр, фрезерувати – фрезер, пресувати – прес та ін.⁷ Серед відприкметникових дієслів із суфіксом *-ізува- / -ізува-*, співвідносних переважно з прикметниковими основами іншомовного походження, названо і ті, що утворилися останнім часом і від власне українських прикметникових основ, пор.: *воєнний – воєнізувати, український – українізувати* та ін.⁸ Констатовано також, що обмежену кількість питомих іменникових префіксів значною мірою компенсують запозичені префіксальні морфеми, унаслідок чого „свої” і запозичені префікси нерідко вступають у синонімічні зв’язки і утворюють іменники-синоніми на зразок *суперзірка – надзірка, екстраклас – надклас, ультрамодерн – надмодерн, протоісторія – праісторія, субклас – підклас* і под., серед яких є деривати з різномовних елементів⁹.

У цей період дослідників цікавило насамперед питання про співвідношення утворень із суфіксами іншомовного походження та із суто українськими суфіксами в межах варіантної пари. Було встановлено, що лексеми із суфіксами іншомовного походження переважають над лексемами з українськими суфіксами¹⁰. Для утворення назв осіб за видом діяльності від іменних основ в українській мові використовують такі синонімічні словотворчі засоби: питомі суфікси *-ник / -івник, -овник, -ик, -овик, -щик / -чик, -ар, -яр, -ець, -ій, -ач, -ень, -ак, -аль, -ун, -ук, -ух* і суфікси іншомовного походження *-ант, -ист / -іст, -ер, -ик / -ік*. Деякі з них можуть приєднуватися паралельно до тієї самої основи і утворювати в такий спосіб пари і навіть ряди словотвірних варіантів. Оскільки такі назви функціонують як відносно чи тимчасово рівноправні, то їх запропоновано називати лексичними паралелізмами. Із цього приводу Л. Родніна зазначала: „Паралелізм двох лексем – це стан нестійкої рівноваги, що передбачає розвиток у тому або іншому напрямку, або одна з лексем стає варіантом другої, або ж вони збагачуються новими семантичними елементами. У конкуренції синонімічних словотворчих типів виявляється одна з основних суперечностей мови – суперечність між її інформаційною та експресивною функціями. У групах лексики близьких до термінології, для яких інформаційна функція є основною, спостерігається збільшення регулярності словотворчих типів і занепад варіантів. У тих лексичних групах, для яких важливіша експресивна функція, співіснування синонімічних словотворчих типів є тривалим процесом. Словотворча синонімія супроводжує активні процеси вироблення норм літературної мови, особливо у сферах лексики, що формується”¹¹.

У 80-х роках ХХ ст. з’являються дисертації, спеціально присвячені дослідженню функцій іншомовних (тоді – інтернаціональних) дериваційних ресурсів

⁷ *Ibidem*, с. 174.

⁸ *Ibidem*, с. 191.

⁹ *Ibidem*, с. 240.

¹⁰ Л. Родніна, *Словотворча іменникова синоніміка у сучасній українській мові*, дис. ... канд. філол. наук, Київ 1970, с. 57.

¹¹ *Ibidem*, с. 317.

у словотвірній системі української літературної мови, автори яких констатували загалом обмежене приєднання іншомовних словотворчих формантів до основ українських слів¹². Проте вони так само, як і попередники, зосередили основну увагу на характеристиці синонімічних зв'язків між питомими і запозиченими афіксами, відзначили конкурентні відношення між деякими з них¹³. Зокрема, А. Чернецька констатувала, що у формуванні гібридних іменників використовують суфікси грецького (-ист /-іст, -имз / -ізм, -ит / -іт, -ік(а), -он) і латинського (-атор, -ація, -ізація / -изація, -фікація, -ус) походження і лише -аж та -ер з французької, -аи, -ои, -шаг – з угорської, -унок – з німецької через посередництво польської мови¹⁴. За спостереженнями дослідниці, у групі іменників на позначення діячів мистецтва іншомовний суфікс -іст конкурує з питомим -знавець, про що свідчать паралельні утворення – україніст і українознавець; конкурує також латинський суфікс -атор із питомими суфіксами -ник, -щик / -чик.

Дериватам із грецьким суфіксом -іст /-ист властивий книжний відтінок, тоді як дериватам із питомим українським суфіксом -ець / -овець – розмовний характер¹⁵. Суфікс французької мови -ир із деякими питомими основами утворює діалектні назви осіб (балакер, пізнюхир, судир)¹⁶.

В українській мові суфікси латинського походження -изацій- / -ізацій-, -фікацій- синонімічні питомим суфіксам -нн- / -анн-, -енн-, -інн- в іменниках зі значеннями опредметнених дій, процесів та станів; -изм / -ізм у межах іменникових назв політичних, естетичних напрямків, течій, груп – питомим суфіксам -ств- / -цтв-, -цин- / -чин-.

А.В. Чернецька простежила також кореляції 18 інтернаціональних префіксів грецького (анти-, архі-, гіпер-, мета-, пара-, прото-, псевдо-) і латинського (екс-, екстра-, інфра-, контр-, квазі-, про-, прото-, суб-, супер-, транс-, ультра-) походження з деякими питомими українськими префіксами, зокрема такими, як анти- і проти-, гіпер- і над-, супер-, гіпер- і най- тощо¹⁷.

У дослідженнях трьох останніх десятиріч дериватологи в різних аспектах і в різних обсягах проаналізували проблему гібридних похідних слів: в одних лише принагідно згадано такі комбіновані утворення¹⁸, в інших їх розглянуто

¹² А. Чернецкая, *Функции иноязычных деривационных ресурсов в словообразовательной системе украинского языка*, дисс. ... канд. филол. наук, Запорожье 1982, с. 8; Е. Беспояско, *Развитие словообразовательной структуры современного украинского языка в связи с интернационализацией его лексического состава*, автореф. дисс. ... канд. филол. наук, Киев 1980, с. 12.

¹³ Е. Беспояско, *op. cit.*, с. 10.

¹⁴ А. Чернецкая, *op. cit.*, с. 22.

¹⁵ *Ibidem*, с. 26.

¹⁶ *Ibidem*, с. 34.

¹⁷ *Ibidem*, с. 67.

¹⁸ В. Коломієць, *Словотвір неологізмів у слов'янських мовах* [в:] „Мовознавство”, № 2, 1973, с. 3–19; Т. Панько, *Соотношение интернационального и национального в общественно-политической терминологии восточнославянских языков*, Львов 1984.

докладно, виокремлено словотвірні типи з питомими твірними основами та іншомовними суфіксами чи префіксами і навпаки¹⁹. Зокрема, Л. Кислюк у 90-х роках ХХ ст. нарахувала 132 деривати, іншомовні кореневі морфеми яких оформлені за допомогою питомих українських формантів, із них – 58 слів англійського та 74 слова німецького походження. Найбільше серед них віддієслівних іменників на -ування, що позначають переважно процес дії у виробничих галузях або сукупність процесів, пов'язаних з економікою, і прийшли переважно з німецької (30) та з англійської (9) мов²⁰. Деякою регулярністю, за спостереженнями дослідниці, вирізняється утворення демінутивів за допомогою питомих українських суфіксів від іменників іншомовного походження як із конкретно-предметним значенням (*пенальчик*, *бухточка*), так і зі значенням істоти (гномик); а також утворення іменників на позначення осіб жіночої статі (*адресантка*) і т. ін.²¹

Українські дериватологи у своїх дослідженнях дійшли також висновку про зростання комбінаторної потужності питомих і запозичених основ у зв'язку з посиленням аглютинативних тенденцій у сучасній українській мові, передусім у творенні складних слів²². Це виявилось в здатності багатьох запозичених основ, що мають абстрактні значення й лише співвідносяться з певними поняттями, окремою предметною галуззю, вільно приєднуватися, або „приклеюватися” до питомих українських слів, що породило довгі ряди одноструктурних слів, які порівняно недавно дістали назву аброутворень²³. Н. Клименко пояснює це явище практикою тлумачення одиниць у словниках іншомовних слів, а саме витлумаченням у їхніх реєстрах не тільки слів, а й основ, із яких складаються іншомовні слова, напр., основи *відео-*, *VELO-* виконують роль класифікаторів, що конденсують поняття й слугують ощадливим засобом, який переводить цілі ряди різнорідних явищ і предметів в один клас. Характерною ознакою таких основ є вільність поєднання з іншими основами чи готовими словами, як питомими, так і запозиченими (*велозавод*, *відеоновини*)²⁴.

У гібридному словотворенні кінця ХХ ст. українські дериватологи вже виділяли, щоправда переважно в термінології, такі запозичені основи, як *авто-*, *аеро-*, *біо-*, *гео-*, *геліо-*, *електро-*, *кіно-*, *теле-*, *космо-*, *психо-*, *радіо-*, *фото-*, *відео-*, *VELO-*, *зоо-*, *соц-*, *адмін- спорт-* та ін. Сьогодні гібридні новотвори із цими

¹⁹ Н. Клименко, Є. Карпіловська, Л. Кислюк, *Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі*, Київ 2008; О. Стишов, *Українська лексика кінця ХХ століття: (На матеріалі мови засобів масової інформації)*, Київ 2005.

²⁰ Л. Кислюк, *Словотвірний потенціал запозичень...*, с. 50.

²¹ *Ibidem*, с. 125.

²² Н. Клименко, *Аглютинативність в українському словотворенні* [в:] „Українське мовознавство”, вип. 17, 1990, с. 12.

²³ С. Климович, *Структурно – семантичні типи аброутворень в українській мові*, автореф. дис ... канд. філол. наук, Запоріжжя 2008, с. 14.

²⁴ С. Климович, *op. cit.*, с. 16.

основами стали широко вживаними в публіцистиці, у розмовному мовленні та художній літературі. Склад таких основ постійно поповнюється в українській мові. Серед найновіших – *арт-, він-, еко-, етно-, нео-, нано-, поп-, секс-, топ-* та ін. Усі ці чинники зумовили істотне зростання продуктивності українського гібридного словотворення.

Навіть цей короткий огляд досліджень з гібридного словотворення в українському мовознавстві засвідчує, що автори не вдавалися до з'ясування теоретичних проблем такого словотворення та пошуку точніших термінів для його найменування. Вони намагалися лише виявити на якнайповніше подати деривати, утворені на українському ґрунті з різних за походженням елементів.

Інший підхід до вивчення таких дериватів спостерігаємо в російському мовознавстві. У „Словнику лінгвістичних термінів” О. Ахманової термін „гібрид” (гібридне слово, напівкалька) визначено як „схрещене” слово, утворене з різномовних елементів, а термін „гібридизація” – як схрещування мов; прикметник *гібридний* має двоє значень: 1) схрещений, змішаний, 2) складений з генетично різних елементів²⁵. Проте термін „гібрид” використовують у російській лінгвістичній літературі не лише зі значенням „слово, що складається з різних за походженням компонентів”, а й для називання різноманітних okazіональних контамінацій, сполучення слів із різним графічним відображенням (цифри + літери, літери з різних алфавітів)²⁶. У морфеміці термін „гібрид” уживають на позначення багаточленних слів, які складаються з питомих та іншомовних морфем²⁷.

В англomовній лінгвістиці вживають термін „гібридизація” на позначення процесу змішування мов, мовних кодів Ще в 1883 році Г. Шухардт писав, що серед всіх проблем мовознавства немає жодної важливішої, ніж проблема змішування мов²⁸. Цей термін був запозичений і слов'янським мовознавством, зокрема він є в працях І. Бодуена де Куртене, у яких паралельно з терміном „змішування мов” вжито термін „схрещування мов”²⁹. Саме поняття „схрещування” було запозичене з біології і під його впливом взаємодію неблизькoспоріднених або взагалі неспоріднених мов назвали „гібридизацією”³⁰. У „Словнику лінгвістичних термінів” Ж. Марузо гібрид (англ. *hybrid*) – це слово, яке складається з елементів, запозичених з різних мов³¹.

²⁵ О. Ахманова, *Словарь лингвистических терминов*, Москва 2005, с. 98.

²⁶ Е. Маринова, *Иноязычные слова в русской речи конца XX–XXI вв: проблемы освоения и функционирования*: автореф. дисс. ... докт. фил. наук, Москва 2008, с. 26.

²⁷ Н. Клименко, Є. Карпіловська, Л. Кислюк, *op. cit.*, с. 35.

²⁸ Г. Шухардт, *Избранные статьи по языкознанию*, ред. предисл. и примеч. Р. Будагова, пер. с нем. А. Бобовича, 2-е изд, Москва 2003, с. 175.

²⁹ И. Бодуэн де Куртене, *Проблемы языкового родства* [в:] „Избранные труды по общему языкознанию”, т. 2, 1963, с. 344.

³⁰ С. Семчинський, *Семантична інтерференція мов*, Київ 1974, с. 15.

³¹ Ж. Марузо, *Словарь лингвистических терминов*, пер. с фр. Н. Андреева, под ред. А. Реформатского, Москва 2004, с. 68.

Дослідники зазначають, що „змішування кодів” – лінгвістичне явище в багатьох країнах світу, де використовується більше ніж одна мова, загалом це і є змішування слів, фраз чи менших засобів однієї мови в структурі мови іншої³². Саме через поширення англійської мови місцеві мови поступово втрачають свою ідентичність. Є певний соціолінгвістичний сценарій гібридизації, а саме через чітку взаємодію мови – медіа – суспільства, оскільки вибір тих чи тих мовних одиниць зумовлений суспільним запитом, соціальною спрямованістю³³.

Отже, проблема формування та виокремлення гібридного словотворення актуальна для тих мов, словниковий склад яких постійно поповнюється новими лексичними одиницями з інших мов, тому що на ґрунті мови-реципієнта запозичені слова, основи слів, корені та форманти спочатку вступають у певні відношення – кореляційні або конкурентні – з відповідними питомими словами, основами, коренями та формантами, а згодом безпосередньо поєднуються з такими генетично відмінними одиницями як самостійні словотворчі засоби. До таких мов належить і українська, у якій межі гібридного словотворення поступово розширювалися і на початку ХХІ ст. досягли значного масштабу. Для англійської мови, що слугує нині мовою-донором нових лексичних одиниць і неоформантів, проблеми гібридного словотворення, які розв’язують українські мовознавці, не постають.

ЛІТЕРАТУРА

- Ахманова О., *Словарь лингвистических терминов*, Москва 2005.
- Беспояско Е., *Развитие словообразовательной структуры современного украинского языка в связи с интернационализацией его лексического состава*, автореф. дисс. ... канд. филол. наук, „Украинский язык”, Киев 1980.
- Бодуэн де Куртенэ И., *Проблемы языкового родства* [в:] „Избранные труды по общему языкознанию”, т. 2, 1963, с. 342–347.
- Карпіловська Є., *Тенденції розвитку сучасного українського лексикону: чинники стабілізації інновацій* [в:] „Українська мова”, № 4, 2007, с. 3–15.
- Кислюк Л., *Сучасна словотвірна норма української мови: мовна практика та кодифікація* [в:] „Українська мова”, № 1, 2012, с. 52–66.
- Кислюк Л., *Словотвірний потенціал запозичень у сучасній українській літературній мові (на матеріалі англійських та німецьких запозичень)*, дис. ... канд. філол. наук, Київ 2000.
- Клименко Н., *Аглютинативність в українському словотворенні* [в:] „Українське мовознавство”, вип. 17, 1990, с. 11–19.
- Клименко Н., *Диференційні та інтеграційні процеси в лексиці та словотворенні сучасної української мови* [в:] „Мовознавство”, №2/3, 2008, с.136–147.

³² С. Семчинський, *op. cit.*, с. 25.

³³ R. Sarwat, *Language hybridization in Pakistan as socio-cultural phenomenon: an analysis of code-mixed linguistic patterns*. PhD thesis, Islamabad 2006, s. 36.

- Клименко Н., Карпіловська Є., Кислюк Л., *Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі*, Київ 2008.
- Климович С., *Структурно – семантичні типи аброутворень в українській мові*, автореф. дис. ... канд. філол. наук, Запоріжжя 2008.
- Коломієць В., *Словотвір неологізмів у слов'янських мовах* [в:] „Мовознавство”, № 2, 1973, с. 3–19.
- Мазурик Д., *Інноваційні процеси в лексиці сучасної української літературної мови (90-і роки ХХ ст.)*, автореф. дис. ... канд. філол. наук, Львів 2002.
- Маринова Е., *Иноязычные слова в русской речи конца ХХ–ХХІ вв: проблемы освоения и функционирования: автореф. дисс. докт. фил. наук*, Москва 2008 dlib. rsl.ru/01003446527.defview [16.02.2015].
- Марузо Ж., *Словарь лингвистических терминов*, пер. с фр. Н. Андреева, под ред. А. Реформатского, Москва 2004.
- Науково-технічний прогрес і мова*, Київ 1978.
- Панько Т., *Соотношение интернационального и национального в общественно-политической терминологии восточнославянских языков*, Львов 1984.
- Родніна Л., *Словотворча іменникова синоніміка у сучасній українській мові*, дис. ... кандидат. філол. наук, Київ 1970.
- Семчинський С., *Семантична інтерференція мов*, Київ 1974.
- Словотвір сучасної української літературної мови*, Київ 1979.
- Стишов О., *Українська лексика кінця ХХ століття: (На матеріалі мови засобів масової інформації)*, Київ 2005.
- Обухова И., *Функционирование и словообразовательная активность англицизмов в современном русском языке (на материале современной прессы)*, автореф. дис. ... канд. филол. наук, Днепропетровск 1991 dlib. rsl.ru/01000330472.defview [16.02.2015].
- Чернецкая А., *Функции иноязычных деривационных ресурсов в словообразовательной системе украинского языка*, дисс. ...кандид. филол. наук, Запорожье 1982.
- Шухардт Г., *Избранные статьи по языкознанию*, ред. предисл. и примеч. Р. Будагова; пер. с нем. А. Бобовича, 2-е изд., Москва 2003.
- Sarwat R., *Language hybridization in Pakistan as socio-cultural phenomenon: an analysis of code-mixed linguistic patterns. PhD thesis*, Islamabad 2006 <http://eprints.hec.gov.pk/2513/> [16.02.2015].

THE PROBLEM OF HYBRID DERIVATION IN MODERN LINGUISTICS

The article deals with hybrid word-building which is closely connected with lexical borrowings in the vocabulary of the Ukrainian language. The reasons for such new hybrid formations are defined. The main reasons among them are interconnections between the borrowed and own word-building resources, and the growing agglutinative tendencies in modern word-building in Ukrainian, which actually make possible the combination of elements from different languages in the new derivatives. The usage of the borrowed words,

stems, and formants in Ukrainian word-building of the 1970s to the first decade of the 21st century is characterized. The peculiarities of the usage of the terms “hybrid”, “hybrid word”, “hybridization” in Ukrainian, Russian and English linguistics are clarified. The tendency for growing hybrid formation in the Ukrainian language is denoted. The types of the new hybrid derivatives are clarified.

Key words: hybrid word-building, hybrid word, own word-formative resources, borrowed stem (root), neoformants of foreign origin, synonymy of word-formative resources (means).